

[Valbak.]

pille ved nogle procenter, sådan at nogle grupper når fra en dækningsprocent, der i nogle år dog er anset for acceptabel, og op på et bedre niveau. Her er der altså tale om at ændre på et bestående grundlag. Det er det ene sigte, så vidt vi kan se. Det andet er at foretage en regulering af sygedagpengenes absolutte højde på det bestående grundlag.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til det første sigte, sådan som vi ser det. For nogen tid siden har regeringen tilkendegivet nødvendigheden af at pille nogle milliarder ud af de offentlige budgetter. Den erkendelse, der ligger bag, og som vi er enige om, er den, at vores økonomi er alvorligt truet, hvis vi siger nej til at bruge kniven. Bruges ikke dette middel, så står vi over for den alvorligste sociale trussel, nemlig arbejdsløshed i større stil. Det er i den situation, regeringen har påkaldt oppositionens medvirken, og vi har erklæret os rede til at medvirke. Det er på den baggrund, vi må mene, at det ville have været mildt sagt mest rimeligt, om regeringen havde afholdt sig fra lige nu at foretage optrapninger ved ændringer af principiel karakter. Her tænker jeg stadig på forslagene om at flytte maksimumsprocenterne fra 80 til 90 og fra $66\frac{2}{3}$ til 72,8.

De bestående procenter har naturligvis ikke, det vil jeg gerne understrege, evighedsværdi. De vil blive flyttet, og jeg er enig i, at de skal flyttes, og det selv om de har eksisteret i en årrække og derved tjent det formål at sikre et vist niveau. Vi har ikke med disse bemærkninger sagt noget om, at vi under det forestående kulegravningsarbejde vil pege på tilbageholdenhed med dagpengeudviklingen. Vi vedstår, alt andet lige, dagpengereformens indhold, sådan som den blev lagt op sidste år, men vi vil, som alle bør det, forbeholde os muligheden for at inddrage også dette område i det prioriteringsarbejde, som jeg går ud fra er meningen med kulegravningsarbejdet.

Hvad angår forslaget andet sigte, regulering af dagpengene i sygdomstilfælde, ligger det sådan, at regulering af sygedagpengene i modsætning til arbejdsløshedsdagpengene og i modsætning til ulykkesdagpengene ikke sker automatisk ifølge lovgivningsbestemmelser. I foråret 1969 fik vi den sidste regulering. Dengang blev dagpengene forhøjet

svarende til satsen for arbejdsløshedsdagpengene; det vil jeg gerne understrege som et første moment. Dengang fik vi vedtaget en ændret formulering af § 58 i sygesikringsloven. Efter den påhviler det socialministeren i 1971-72, altså nu, at foreslå ændrede satser, hvis den gennemsnitlige timefortjeneste har ændret sig væsentligt siden dengang. Det fremgår af de oplysninger, som vi har fået, skal vi sige mere indirekte, at lønudviklingen fra sidste beregningsår og op til i dag har ligget på en 50-60 pct. Det er det resultat, jeg — skal vi sige i modsætning til hr. Simonsen — er nået frem til. Lægger vi det til grund, så vil det nogenlunde svare til, at maksimumsatsen for sygedagpengene sættes lig satsen for arbejdsløshedsdagpengene, ganske som vi gjorde det i 1969. Her mener jeg, hr. Simonsen gjorde sig skyldig i en misforståelse; arbejdsløshedsdagpengene stiger ikke til 106 kr. som følge af et lovforslag, der er fremsat her, de stiger automatisk på grund af beslutninger, der ligger år tilbage.

Vi finder en regulering i overensstemmelse med lønudviklingen rimelig, og vi finder den nødvendig for sygedagpengenes vedkommende. Derfor ville vi kunne medvirke til at gennemføre dette lovforslags § 1, nr. 3, altså om reguleringen af satserne. Vi vil egentlig anbefale, at regeringen trækker den øvrige del af sine to lovforslag tilbage med de begrundelser, jeg har givet her, og at vi så samles om den del af forslaget, som er aktuel, nemlig regulering af sygedagpengene. Nye beregninger måtte så til for at finde frem til nye og lavere udgiftsbeløb, som ikke uden videre fremgår af de oplysninger, vi har, og deres fordeling igen mellem stat, arbejdsgiver og lønmodtagere måtte så findes frem på dette grundlag. Hvis vi koncentrerer os om en regulering efter de her nævnte retningslinjer plus at nå frem til en fifty-fifty fordeling mellem stat og arbejdsmarkedet for sygedagpengenes samlede udgifter, som det hidtil har været forudsat, så ville en betydelig reduktion i statens merudgifter til ordningen som følge af lovforslagene blive bragt i stand, uden at vi rørte ved de beløb, der er foreslået i lovforslaget om sygedagpenge § 1, nr. 3.

Kurt Brauer: Det er jo en udskydelsernes dagsorden, vi har i dag. Det, vi beskæftiger